

Nyíregyháza, 1913. február 13. – Nyíregyháza, 2001. február 13.

Gazdálkodó családban született. Szülővárosában öt elemi és négy polgári osztályt végzett, majd két éven át egy mezőgazdasági szakiskolában kereskedelmi és állattenyésztési ismereteket sajátított el. Előbb szülei 150 kat. holdas birtokán gazdálkodott; önállósodáskor 70 kat. hold birtoka lett. Kiváló eredményeket ért el, tenyészállataival mezőgazdasági versenyeken díjakat nyert, így felkérték a városi állattenyésztő egyesület munkájában való részvételre. 1940-ig tíz éven keresztül a gazdaifjúság helyi szervezetének elnöke, majd a gazdaszövetség elnökhelyettese. Ezüst- és aranykalászos gazdatanfolyamot végzett, a Magyar Parasztszövetség Szabolcs megyei szervezője és titkára, egészen az érdekvédelmi szervezet felszámolásáig. 1938-1942 között a városi képviselő-testület és a vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. A nyíregyházi evangélikus ifjúsági csoport vezetője, majd 1930-tól húsz éven át presbiter. A második világháború alatt 1942-től három éven át katonai szolgálatot teljesített. 1945 márciusában tért haza, folytatta a gazdálkodást, segítette az állattenyésztő egyesület munkáját. Hamarosán csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz; beválasztották a városi szervezet vezetőségébe, de Nyíregyháza képviselőtestületébe is bekerült. Az FKGP vezetésének balratolódásakor kilépett a pártból, a Demokrata Néppárthoz csatlakozott, 1947. aug. 31-én a Szabolcs és Szatmár-Bereg megyei választókerületben parlamenti képviselővé választották. A DNP 1949. februári önfeloszlatását követően párton kívüli képviselő. Még képviselő, amikor 1949-ben városi házáat államosították. 1952-ben a tanyájáról is kiköltöztették, városi rokonainál kapott szállást. Debrecenben kőművesek mellett talált munkát. 1953. március 11-én letartóztatták, az ÁVH Nyíregyházi épületében vizsgálati fogságban tartották. Fogsága idején a feleségével közös tulajdonban lévő 120 kat. földjüket, elhagyott területnek minősítve, állami tulajdonná nyilvánították. Több hónapos őrizet, és magánzárka után, 1954. február 19-én a Fővárosi Bíróság a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés bejelentésének elmulasztása és mezőgazdasági ingatlan tiltott forgalma vádjával két és fél éves szabadságvesztésre ítélte. 1954. dec. 2-án Márianosztráról szabadult. Néhány hónapig Sárospatakon volt segédmunkás. 1955-ben egy nyíregyházi állattenyésztő szakcsoportnál helyezkedett el. 1956 októberében részt vett a Független Kisgazdapárt nyíregyházi újjászervezését előkészítő tanácskozáson, de nem vállalt vezető funkciót a forradalom helyi szervezeteiben; tekintélyével a szélsőségesek megfékezésére törekedett. 1956. november 4. után ennek ellenére többször is kihallgatták. Az 1950-es évek második felében a Hazafias Népfront keretében részt vett a tanyasi szövetkezetek szervezésében. 1962-ben állást változtatott, egy szakszövetkezet elnökhelyettese és agronómusa lett. Hat évvel később Ságvári Termelőszövetkezet háztáji és bizományi főraktárosa. 1978-ban innen ment nyugdíjba. Törvénysértő ítéletének hatálya alól 1958-ban részben, 1990-ben teljesen mentesítették.